

Atsakymai į studentų klausimus, užrašytus viešų paskaitų metu:

(Fragen litauischer Studenten nach meinen Vorträgen im April 2014 an den Universitäten in Vilnius und Kaunas:)

Ar yra mokslininkų, puikiai išmanančių moksliniuose dalykuose, tačiau vis tiek tvirtai tikinčių Dievu?

Važinėdamas ir skaitydamas paskaitas visame pasaulyje sutikau daug mokslininkų. Kartais tarp jų būdavo ir Dievu tikinčių. Tačiau mokslininkų, kurie būtų atgimę krikščionys, įtikėję į Jėzų Kristų, procentas yra labai nedidelis. Gana dažnai tenka išgirsti bendrą nuostatą apie tikėjimą į Dievą, kad „Dievas kaip pirminė priežastis privalo egzistuoti“. Tačiau toks jų tikėjimas nesiremia nei Biblija, nei asmeninių santykių su Jėzumi užmezgimu. Toks tikėjimas be įsipareigojimo negelbsti.

Kas įgalino Dievą būti Dievu?

Biblija liudija apie Dievą, kaip apie amžinai Esantįjį. Todėl Jis neturi nei pradžios, nei yra apribotas laiko. Tik pradžią turintys dalykai (tokie kaip, pavyzdžiui, žemė, pasaulis, automobilis, namas) reikalauja kūrėjo. Amžinai Esantysis neturi nei kūrėjo, nei yra sukeltas tam tikro priežastingumo. Taigi, įgalinti amžinąjį Dievą būti Dievu nereikėjo niekam.

Ar Dievas turi planą kiekvienam žmogui?

Dievas trokšta, nes tokia yra Jo valia *kiekvienam* žmogui, kad žmogus suprastų tiesą: „Tai gera ir priimtina akyse Dievo, mūsų Gelbėtojo, kuris trokšta, kad visi žmonės būtų išgelbėti ir pasiektų tiesos pažinimą (1 Timotiejui 2,3-4). Ši tiesa yra vardu Jėzus Kristus, kuris yra vienintelis kelias pas Dievą Tėvą (Jono 14,6). Tik įtikėję Dievą ir Viešpatį Jėzų, galėsime Jam patikėti ir savo gyvenimo planus, pasitikėti Jo puikiu vedimu: „Žmogaus širdis planuoja savo kelią, bet Viešpats nukreipia jo žingsnius“ (Patarlių 16,9). Todėl Dievas yra pasirengęs įsiterpti į mūsų gyvenimą ir ištiesinti tuos kelius, kurių mes patys, eidami vien savo jėgomis, niekada nebūtume pasirinkę. Jis gali pakreipti mūsų žingsnius reikiama kryptimi ir atverti duris, kurios mums atrodo visiškai uždaros. Kadangi Dievas yra gailėstingas, mylintis ir geranoriškas mūsų atžvilgiu, mes neturime jokio geresnio pasirinkimo kaip atsiduoti maloningo Dievo vedimui.

Be to, svarbu suprasti, kad Dievas mūsų niekuomet neverčia. Jis suteikia mums sprendimo laisvę, tame tarpe ir galimybę rinktis kelią be Dievo. Deja, dauguma žmonių yra pasirinkę būtent šį kelią, gyvena atsiskybę nuo savojo Kūrėjo.

Ar žvaigždės gali nulemti žmogaus likimą, gyvenimą, jo būdą? Ar turėtume tikėti horoskopais? Ar tikite žvaigždžių pranašystėmis? Ar gali Dievas kalbėti per jas?

Žvaigždės neturi jokios įtakos žmogaus gyvenimui ar charakteriui. Nors astrologija bando žmones įtikinti, kad poveikis yra, tačiau tiek horoskopai, tiek astrologinės sistemos yra vien fantazijos vaisius ir šarlatanizmas. Dar Senajame Testamente Dievas buvo uždraudęs tokių dalykų praktikavimą (Pakartoto įstatymo 18,10-12).

Kodėl „pietiniame kryžiuje“ (pagal žvaigždžių išsidėstymą) matote kryžių, o ne trapeciją? Man „pietinis kryžius“ panašesnis į aitvarą. Kuo mano teorija būtų prastesnė už Jūsų, kurioje teigiate matantis kryžių? Tyrinėdama augalus per mikroskopą taip pat matau kryžių, sudarytą iš tam tikros formos kristalų. Ką tai galėtų reikšti?

Žvelgdami į temstantį dangų iš pietinio pusrutulio pirmiausia matome keturias žvaigždes, kurios savo išsidėstymu suformuoja „pietinio kryžiaus“ žvaigždyną. Pirmieji jūrų keliautojai, išvydę šias keturias žvaigždes, pirmiausia pamatė kryžių, o ne aitvarą. Iš principo žvelgiant į šias keturias žvaigždes būtų galima pamatyti ir aitvarą, kokį gaminasi vaikai, norėdami paskraidinti pučiant rudeniniam vėjui. Atsižvelgiant į tai, kad šalia yra kiti du ypatingi žvaigždynai: „juvelyro dėžutė“ (simbolizuojantis dangų) ir „tamsos debesis“ (simbolizuojantis pragarą), „pietinio kryžiaus“ žvaigždynas, sudarytas iš keturių žvaigždžių, gali būti interpretuojamas kaip kryžius.

Biblijoje yra daug legendų, todėl ja negalima visiškai pasitikėti? Kaip galima tikėti Biblija?

Biblija yra vienintelė knyga per visą pasaulio istoriją, perteikianti išskirtinai vien tiesą, todėl Jėzus maldoje kreipėsi į savo Tėvą: „Tavo žodis yra tiesa“ (Jono 17,17). Biblijos kritikai pasakojimus apie įvykusius stebuklus prilygina legendoms. Tačiau šie kritikai turėtų atkreipti dėmesį į tai, kad visus šiuos stebuklus aiškiai ir detalai perteikė skirtingi liudininkai, gyvenę skirtingu metu ir skirtingose vietose. Jie patys buvo aprašytų įvykių liudininkai, nesitenkinę vien nuogirdomis.

Biblija yra vienintelė knyga, kurioje išvardijamos jau išsipildžiusios pranašystės. Taip pat didelis jų skaičius (daugiau kaip 3000) yra aiški nuoroda į tai, kad Biblija yra tiesa ir kad mes, tikėdami Biblija, kaip liudijo apaštalas Paulius (Apaštalų darbų 24,14) stovime ant tvirto pamato. Todėl tam tikrus biblinius atsitikimus prilyginti legendoms nėra tinkama.

„Akis už akį; dantis už dantį!“, šie žodžiai užrašyti Biblijoje. Ar jie neprieštarauja daugeliui kitų Biblijos teiginių?

Dievas dar Senajame Testamente pažadėjo sudaryti naują Sandorą (Jeremijo 31,31). Jėzus yra Naujosios Sandoros Tarpininkas (Hebrajams 12,24), todėl daugiau nebereikia aukoti gyvulių kaip tai darydavo žmonės Senojo Testamento laikais, bet vietoje to Kristus tapo Naujosios Sandoros paaukotu Avinėliu. Jeigu Senoji Sandora grindžiama nuostata „Akis už akį; dantis už dantį“, tai Naujoji Sandora - „Mylėkite savo priešus“ (Mato 5,44). Tai, kas mums atrodo kaip prieštaravimas, iš tikrųjų nėra prieštaravimas, bet pokyčiai, sąlygoti Naujosios Sandoros atsiradimo.

Siuntėjas: materija ar informacija? Ar tai daiktas, dalykas, objektas ar dar kas nors, teikiantis informaciją, ar tai yra informacijos šaltinis?

Informacija yra nematerialus dydis, todėl negali atsirasti iš materijos. Dėl šios priežasties informacijai visada yra būtinas protingas dvasinis šaltinis.

Kaip fizikai galėtų įrodyti arba pamatuoti energiją?

Energija nėra įrodymo, bet apibrėžimo dalykas. Fizikoje energija apibrėžiama kaip „jėga padauginta iš kelio, kuomet žiūrima tik į tą jėgos sudedamąją dalį, kuri sutinkama palei kelią (išilgai kelio?)“. Termodinamikoje ir elektrotechnikoje dėl energijos formų ekvivalentiškumo jų fizikiniai matai taip pat yra ekvivalentiškame santykiyje vienas su kitu:

1 Nm (niutonmetris) = 1 Ws (vatsekundė) = 1 J (džaulis). Elektros energija yra nustatoma, kuomet matuojama įtampa (voltai), elektros srovės stiprumas (amperai) ir laikas (sekundės). Šių trijų dydžių rezultatas yra elektros energija (arba darbas).

Kaip Dievas gali žmogų sukurti iš nieko? Žmogus yra materialus objektas. O Dievas juk nėra materialus objektas!

Biblija sako: „Dievui nėra negalimų dalykų“ (Luko 1,37). Dėka savo visagalybės Jis gali sukurti tiek materialius, tiek nematerialius objektus.

Pranešime nebuvo minimos kitos pasaulio sukūrimo teorijos. Ką manote apie jas?

Iš tiesų yra daug pasaulio atsiradimo teorijų, kurių dauguma kilę religiniu pagrindu. Daug mokslininkų tiki, kad pasaulis atsirado per Didįjį sprogimą. Tačiau Didžiojo sprogo hipotėzė nėra aiškinimui tinkama teorija, nes ji nieko nesako apie šio sprogo kilmę. Tik Biblija suteikia mums vienintelį protu aiškiai suvokiamą atsakymą. Kaip visa ko priežastis esti Dievas - visagalis Kūrėjas, kuris viskam davė pradžią ir visa sukūrė. Taip pat ir gamtos dėsniai, veikiantys nepaprastai tiksliai, buvo Jo nustatyti tvarkai pasaulyje palaikyti.

Jeigu Evoliucijos teorija yra klaidinga, kaip tuomet būtų galima paaiškinti reiškinius, kuomet žmonės gimsta su uodegomis ar žvynais arba žuvys - su rankomis ir pan.? Ar tai nėra nuoroda į evoliucijos sąlygojamus tarpinius etapus?

Gamtos dėsnų informacijos dėka galima tvirtinti, kad Evoliucijos teorija nuveda į mąstymo aklavietę. Nepaisant to, kad dauguma žmonių tuo tiki, tačiau šio proceso niekada nebuvo. Jeigu ši evoliucija niekada nevyko, todėl ir biologiniai apsigimimai negali sudaryti evoliucijos tarpinių etapų. Biologiniai apsigimimai, ligos, kaip ir kančia bei mirtis, Dievo sukurtame pasaulyje pradžioje neegzistavo. Tik po pirmųjų žmonių nuopolio kūriniuose atsirado visi šie neigiami požymiai kaip nuodėmės pasmerkimo pasekmė.

Kokia yra maldos, pamaldų ir liturgijos prasmė?

Malda yra bendravimas su Dievu ir Jėzumi Kristumi. Maldoje mes išreiškiame tai, kas mus jaudina. Mūsų Viešpačiui mes dėkojame, išsakome Jam savo rūpesčius ir džiaugsmus, planus bei sumanymus. Su Juo galime pasidalinti asmeniškai rūpimais dalykais, taip pat malda užtarti kitus. Pamaldose susitinka įtikėjusiųjų į Jėzų Kristų bendruomenė. Susirinkę tikintieji išgirsta Dievo žodį ir pagilina savo biblinį pažinimą. Pamaldose bendruomenė šlovina savo Viešpatį maldomis, giesmėmis ir liturgija. Senose bažnyčiose liturgija vis dar vaidina svarbų vaidmenį, kuomet šiuolaikiškose bažnyčiose ji pakeičiama laisvais ir gyvybingais pamaldų organizavimo elementais.

Kur aš pateksiu po mirties, nebūdamas tikinčiu?

Biblijos teiginiai vienareikšmiškai liudija, kad mirus žmogui tėra dvi išeigos: „Kas įtikės ir krikštysis, bus išgelbėtas, o kas netikės, bus pasmerktas“ (Morkaus 16,16). Taigi dar gyvendami mes renkamės, ar pateksime į dangų, ar į pragarą. Sinoniminės amžinosios buveinės sąvokos yra amžinasis gyvenimas ir amžinasis pasmerkimas.

Apie knygą „Kai joks kelias ne per tolimas“: Ar lankėtės Etiopijoje? Kodėl ši istorija apie eunuchą Jums yra svarbi?

Etiopijoje dar nė karto nesilankiau, tačiau etiopo išdininko istorija mane labai žavi dėl savo tinkamumo ypatingu būdu perteikti Gerąją naujieną žmonėms, dar jos negirdėjusiems arba mažai apie ją girdėjusiems. Šios knygos „Kai joks kelias ne per tolimas“ skaitytojas greitai atsiduria Dievo nepažįstančio, tačiau Jo ieškančio išdininko vaidmenyje ir ši knyga žingsnelis po žingsnelio paaiškina jam gelbstinčiąją Evangelijos žinią.

Prof. dr. Werner Gitt